

From Russia with love III

Krasnodar den 11. 3. 2011

Jeg har flere gange været inviteret til Krasnodar, men fordi det ligger så langt væk, havde jeg hver gang sagt nej tak. Det er helt nede ved Sortehavet, så det er ikke lige en smuttur på 3 timer, men snarere 10 hver vej, men denne gang skulle det så være.

Allerede i Kastrup mødte jeg et par kolleger, som skulle samme vej, dvs. til Moskva og derfra videre til Krasnodar. Indenrigsfly i Rusland har haft ry for at være mere berygtede end berømte, men Aeroflot, som vi fløj med, er helt på højde med andre europæiske flyselskaber, så ingen problemer der. Når man kommer ind i Rusland, skal der i paskontrollen afleveres en lille blanket i 2 eksemplarer med navn, adresse, pasnummer, hvor man skal bo etc. Den bliver så stemplet og skal senere afleveres på hotellet for at bevise, at man er kommet legalt ind i landet. Her stemples den igen, og når man skal ud af landet, skal man aflevere sin lille blanket igen. Det er lidt bureaukratisk, men sådan er det bare. På forunderlig vis "lykkedes" det en af mine kollegaer at komme gennem paskontrollen uden at aflevere en blanket, han var vel lidt distraet, og mærkeligt nok var paskontrollen heller ikke vågen – de plejer ellers indgående at undersøge alt og mistænksomt kigge på, om pas og rejsende hører sammen. Det kunne faktisk have udviklet sig til et stort problem, for hvordan kommer man lige ud af Rusland igen, hvis man er kommet "illegalt" ind i landet? Nu var gode råd dyre – også rent bogstaveligt, men ad uransagelige veje fik "nogen" fremskaffet det famøse lille stykke papir – pris 100 dollars!!!

Racehøns af racen "Brama"

Krasnodar 11.03.2011

Katteudstillingen var del af en større udstilling af dyr. Der var gæs, ænder, kæmpestore høns, husflid m.m. så der var lidt at se på ud over kattene. Specielt hønsene synes jeg var spændende at se på, men det er nok fordi jeg er opvokset på en lille bondegård, hvor vi bl.a. havde høns. Det lyder måske mærkeligt, men som barn kunne jeg sidde i timevis sammen med kyllingerne. Når de så blev voksne, kendte de mig og kom hen til mig for at blive taget op – præcis som med kattene ☺ Jeg havde i øvrigt selv dværghøns, som også fulgte efter mig, så jeg var en rigtig "hønemor".

Af de 320 udstillede katte var der 7 Orientalere, 6 Siamesere og 5 Peterbalds. Udstillingen åbnede med et lille show, hvor en smuk ung pige optrådte med dans og tryllesnummer. Derefter blev alle dommernes og deltagernes nationalsange afspillet, og man rejste sig selvfølgelig op, når ens egen melodi blev spillet samt ved den russiske – det var ret højtideligt.

Om lørdagen dømte jeg Kat. I og II og havde bl.a. en utrolig smuk Sibirisk hunkat. Det kan være lidt svært at kommunikere med udstillerne, for det er faktisk kun den yngre generation, der forstår og taler en smule engelsk. Heldigvis får man som dommer

altid en steward, der taler engelsk og kan oversætte det man fortæller udstillerne. Som regel er det mest envejskommunikation, idet udstillerne betragter en som en autoritet. Det er lidt ærgerligt, for jeg synes jo også, det er rart at få en snak med udstillerne og få lidt input fra dem vedrørende deres race. Jeg fik dog forklaret ejeren af den Sibiriske hunkat, at jeg var ret vild med den, og at det var min nominering. Hunkatten blev senere BIS og også Best of Best I. Af præmier var der en stor pokal og masser af foder til vinderne, men ikke nok med det, for da BOB I blev annonceret, blev der kørt en palle ind foran scenen med en 2 m høj papkasse på.

Åbningsshow

Krasnodar ligger ved Sortehavet

Det viste sig at være en vaskemaskine og en tørretumbler!! Jeg havde jo troet, at ejeren af den smukke Sibirske hunkat, ville blive himmelhenrykt, men hun blev faktisk ret ked af det, for hvordan transporterer man lige sådan et par kæmpekasser hjem, når man er kommet med tog og har rejst den halve nat og skal rejse hjem på samme måde? Heldigvis havde sponsorerne tænkt sig om og kunne fortælle, at alt ville blive fragtet hjem til ejeren, så forhåbentlig endte alt lykkeligt.

Den lykkelige vinder af et køleskab

Søndag dømte jeg igen Kat. II men også Kat. IV. Min bedste Kat. IV var en Foreign White – Chikago Amikoshi. Hvis navnet lyder bekendt, så er det ikke så sært, for det er en helbror til Cesarion Amikoshi, som jeg har skrevet om i de to foregående artikler. Chikago er en lang elegant kat med flot profil og skønt udtryk og i super kondition. Desuden har han et dejligt temperament. Han blev dog ikke BIS, for hans brunmaskede bror Cesarion Amikoshi var også med, og helt fortjent blev han BIS og senere BOB I. Søndag var præmien et køleskab og en fryser!! Jeg er ret sikker

på, at udstilleren var meget glad for, at præmierne ville blive transporteret hjem, for hun kom i bil og havde kørt i over et døgn – omkring 1500 – 2000km.

Middagen lørdag aften var en oplevelse. Hovedretten vil jeg ikke ofre mange ord på, det var den traditionelle salat med fisk, kød, vodka ad libitum og lidt dessert bagefter. Forretten var derimod lige efter mit hoved, det var nemlig champagne og jordbær, så for mig, der elsker begge dele, behøvede de såmænd ikke servere andet. Underholdning var der også, og den bestod af russisk folkemusik, hvor et par unge mænd og en yndig pige i bondedragter optrådte. Det var interessant, og specielt pigens var meget charmerende og en dygtig sangerinde. Det var en rigtig hyggelig aften sammen med vores værter og gode kolleger. Så er der måske nogen, der spørger, om vi så sidder og diskuterer alle kattene fra lørdagens udstilling – nej, det gør vi ikke, for der er trods alt andet end katte her i verden. Vi kender en del af vores kolleger gennem mange år, så sådan en aften går ofte med at tale om familie, rejser, oplevelser og egne katte.

At rejse fra en provinslufthavn i Rusland er lidt af en prøvelse. For det første står næsten alt på russisk, så det er umuligt at vide, hvad man skal gøre. Lufthavnene er ofte små og trange, og der er ikke noget servicepersonale, som er behjælpelig med, hvad man lige skal gøre. Selv om der havde været det, så er deres engelskkundskaber lige så begrænsede som deres servicevilje. I slutningen af januar 2011 havde der været en forfærdelig terroraktion i Domodedovlufthavnen i Moskva (den lufthavn, som jeg brugte i dec. 2010). Det havde man lært af i Krasnodar, så allerede inden vi kom ind i lufthavnsbygningen, skulle vi og bagagen igennem et security-check. Vores chauffør, som vist var et klubmedlem, var heldigvis meget hjælpsom, og hun sørgede for, at vi kom godt igennem den noget kaotiske procedure med security, incheck og pas-kontrol, før hun slap os af syne. Som det ses, kan det være lidt spe-

cielt at rejse i Rusland, men igen er det dem vi møder fra katteklubberne meget søde og hjælpsomme.

Krasnodar nåede jeg aldrig at se ret meget af, det var mørkt, da jeg kom fredag aften og mørkt, da jeg tog af sted tidligt mandag morgen. Det er langt at rejse for at se et hotel, en udstillingshal og nogle lufthavne, men sådan er det også at være dommer. Derhjemme er der et job, der skal passes, mine egne katte samt familien skal også have lidt kvalitetstid, så derfor er det ikke så ofte, jeg kan bruge ekstra feriedage, selv om det ville være en unik chance for at se lidt mere af verden. Jeg er dog inviteret til Krasnodar igen i marts 2013, så hvis alt går vel, får jeg måske lejlighed til at kigge nærmere på byen.

Dorte Kaae
Int. FIFe dommer

www.bellamis.dk

Læserne kan glæde sig til del 4 i næste blad

